

Ἐντρομος, ριγῶν καὶ καθημαγμένος ὁ Λόγος τοῦ φθίνοντος καὶ σηλομένου ἀστικού πολιτισμοῦ (;) στὴν προσπάθειά του νὰ σώσει τὸ καταποντιζόμενο σκάφος τοῦ πλέον σκωληκώδους καθεστῶτος του, κατὰ κύριον, σχεδιασμένο μέλημά του προσέφυγε ἐκτός τῶν ἄλλων καὶ στὴν ἐκ συστήματος ἀπάτη, τὴν παραποίηση, τὴ διάλυση, τὸ μπλέξιμο, καὶ τὸν ἐρμαφροδιτισμὸ τῶν Ἰδεῶν σ' ὄλους τοὺς τομεῖς τοῦ Πνεύματος καὶ ἰδιαίτερα τῆς Τέχνης τοῦ Λόγου καὶ γενικὰ τῶν Τεχνῶν.

Ἀνήμπορη, ἀπὸ τοὺς ὄρους τῆς ταξικῆς τῆς τοποθέτησης ἢ ἐργατικῆ τάξεως νὰ ἔχει προετοιμάσει καὶ ὀλοκληρώσει γιὰ νὰ δώσει στοὺς καιροὺς αὐτοὺς τῆς ἀλλαγῆς καὶ διαδοχῆς, τὸν δικό της Σοσιαλιστικὸ Λόγον καὶ τὴς Τέχνης της, ποὺ θὰ φώτιζαν τὴ χαραυγὴ τοῦ νέου κόσμου — συμπορευομένη ἔτσι, στὸν ἴδιον βαθμὸ, μὲ τὸ σεισμὸ ποὺ ἔφερε ἡ Κοινωνιολογία, ἡ Φιλοσοφία, ἡ Πολιτικὴ καὶ ἡ Ἐπιστήμη τοῦ Ἐπιστημονικοῦ Σοσιαλισμοῦ της, — στοὺς ἄλλους αὐτοὺς τομεῖς τῆς Σκέψης καὶ γενικὰ τῆς ζωῆς τῆς Κοινωνίας, ἀντιμετωπίζει κάθε μέρα τὰ πολλαπλά ἐμπόδιά της καὶ στὸν τομέα αὐτό, μὲ τοὺς ἀγῶνες της, γιὰ νὰ μπορῆσει νὰ ἰσοβαδίσει στὴ δέσπολη πορεία καὶ νὰ δώσει καὶ Λογοτεχνία καὶ Τέχνης ἄξιες τῶν ἀναγκῶν τῆς κοινωνίας καὶ τῶν πόθων τῆς ἀνθρωπότητος.

Γιατὶ ἱστορικὰ εἶναι ὑποχρεωμένη ἀπὸ ἀνάγκη νὰ πραγματοποιήσῃ καὶ αὐτὸ καὶ γιατί ἔχει τὴς δυνατοῦτες νὰ τὸ πράξει.

Ἀνάγλυφα τῶν καταστάσεων ποὺ πορεύεται σήμερον τὸ Πνεῦμα καὶ ὁ Λόγος εἶναι τὸ βιβλίον, ἡ ἡμερησία, τὰ ποικίλα

ἔργα τέχνης ἀλλὰ ἐκφραστῆς κυρίως στέκεται ὁ περιοδικὸς τίπος — τὸ Περιοδικὸν — σὲ κάθε χώρα.

Γιατὶ αὐτὸ μᾶς δίδει σὲ ποσότητα καὶ ποσότητα τὸ βαθμὸ καλλιέργειας τῶν Ἰδεῶν, τοῦ Λόγου, τῶν Τεχνῶν καὶ τῆς Ἐπιστήμης.

Καὶ στὸν τόπο μας, αὐτὸς ὁ κύκλος διαγράφεται πρὸ ζωηρὰ ἐκτός τῶν ἄλλων στὰ κυριώτερα περιοδικά: τὴν «Ἐπιθεώρηση Τέχνης» καὶ τὴ «Νέα Ἔστια». Σ' ἀμφότερα αὐτὰ τὰ χαλκεῖα, ἔχει πολωθεῖ, σὲ μέρη μας, αὐτὸ ποὺ ἐννοοῦμε «διανόηση μιᾶς χώρας» στὴν Ἑλλάδα.

Κυκλοφορεῖ ἡ «Νέα Ἔστια» γιὰ νὰ συγκεντρώσει, νὰ δημοσιεύει καὶ νὰ μεταδώσει τὴ δημιουργία τῆς πλείον θλιβερῆς παρακμῆς. Καὶ νὰ βοηθῆσει ἔτσι σχεδιασμένα, τὸν ἑλληνικὸν καπιταλισμὸ γιὰ νὰ τραβᾶρι τὰ περθεῶνά του.

Κυκλοφορεῖ ἡ «Ἐπιθεώρηση Τέχνης» δῆθεν γιὰ νὰ φανερώσει τὴν πάλιν ποὺ διεξάγει σήμερον ἡ ἐργατικὴ τάξις γιὰ τὴ διάδοση καὶ τὴν ἐπιβολὴ ἐνὸς νέου πολιτισμοῦ, διαβαίνοντας ὅμως, τὸν δρόμον τοῦ μικροβαστικῶν καθωσπρεπισμοῦ, τοῦ συντηρητικῶν φιλελευθερισμοῦ, τῆς «συνεπαρξιακῆς» μανούβρας μιᾶς πολὺ φτηνῆς καὶ ἀνόητης καὶ δειλῆς ἰντελιγκέντσιας.

Ἐποχὴ ἡμερῶν, ἀνάμεσα σὲς συμπληγᾶδες τοῦτες, καὶ τὴς ἄλλης ταρκοθετημένης ἡσυχίας των, τὸ θεωροῦμε, νὰ ἐκδώσῃμε τὸν «Λιανοῦμενον».

Ἐργατοῦ πάλιν τοῦ ἐλεύθερου «χωρὸς γκέρμα» ἐργατικοῦ πνεύματος, τῆς μαρξιστικῆς διανόησος καὶ τῆς ἀγωνιστικῆς προοδευτικῆς τέχνης.

«Ὁ Λιανοῦμενος»

